

GLASILO

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva za Kranjsko, Koroško in Primorsko“
s sedežem v Ljubljani ter „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko“.

Urejuje FRANČIŠEK ROJINA.

Izhaja 10. dan vsakega mesca in se pošilja udom zastonj.

Leto XII.

V Ljubljani, mesca marca 1909.

Štev. 3.

Naznanilo osrednjega čebelarskega društva.

Priložili smo tej številki poštne položnice in sicer brez izjeme, ako je že kdo plačal ali ne. Kdor je že plačal, naj spravi položnico za prihodnje leto. *Prosimo, da cenjeni udje poravnajo naročnino do konca marca, sicer se jim 4. številka brespogojno ustavi.* Povsod mora vladati red, tako tudi pri upravnistvu. Dosedaj se je tiskalo za vse slučaje 1., 2. in 3. številke nekaj sto več kot je bilo naročnikov. Odslej se mora pa tiskati približno toliko lista, kolikor je naročnikov, zakaj papir in tisk je drag. Dalje se morajo pravočasno na novo spisati in natisniti naslovi starih in novih članov, ker upravnistvo ne more za vsako številko sproti pisati 1200 do 1300 naslovov.

Cenjene člane prosimo, da natančno zapišejo na položnico ime, kraj in zadnjo pošto, sicer ima upravnistvo samo sitnosti in člani ne dobe lista. Kdor bi vsled kake pomote, bodisi pri upravnistvu, ekspediciji ali pošti ne dobil vsaj do 15. vsakega mesca v roke lista, vzame naj košček papirja in zapiše na eno stran: *Št. ... „Slov. Čebelarja“ nisem dobil. Podpis, kraj in pošta.* Na drugi strani pa: *Reklamacija. Slovensko čebelarsko društvo, Ljubljana.* Ta listek se odda brez poštnine na pošto. Vobče se bo najstrožje pazilo na to, da bo list natančno razpošiljan.

Podružnice prosimo, da zadnji čas do konca marca pošljejo imenik svojih članov in njih doneske. Doneski se lahko pošljejo za vse člane po eni položnici, v posebnem pismu se priloži imenik. Pri tej priliki lahko izrazijo podružnice željo, katere vasi naj bi spadale tej ali oni podružnici, da bi bilo za člane najpripravneje. Iz zemljevida se včasih to težko določi.

Koncem aprila dobe podružnice od osrednjega društva imenik vseh članov dotičnega okoliša in tudi delež onih članov, ki so se prijavili in plačali naravnost osrednjemu društvu. Pri tem se bo pa oziralo samo na one podružnice, ki bodo poslale poprej svoj imenik in doneske, da se iz tega razvidi, katere podružnice še delujejo in katere ne.

Pisma, namenjena čebelarji zadrugi, naj se pošiljajo na naslov: *Čebelarjska zadruga v Il. Bistrici, Notranjsko.*

Dopisi za „Slov. Čebelarja“ se pošiljajo na naslov: *Fr. Rojina, nadučitelj v Šmartnem pri Kranju.* Denar, reklamacije, inserati in drugo *Slov. čebelarstvu v Ljubljani.*

Upravništvo.

Pozor slovenski čebelarji!

„Perutninar“ je priobčil inserat, v katerem nekdo priporoča in hvali laško čebelo. Odbor „Slov. osrednjega čebelarskega društva“ je sklenil v seji dne 4. marca t. l., da mora društvo z vso odločnostjo delovati proti takim insetom, ker se stem lahko pokvari vsa kranjska čebelarska kupčija in čebelarstvo sploh. Kranjska čebela slovi po vsem svetu vsled svoje marljivosti, krotkosti in rojitvi. Prenese lahko tudi najhujši mráz ali vročino. Zato se kranjske čebele vsako leto razpošlje na tišočé panjev križem sveta. Laška čebela sploh ni za naše kraje. Matica zgodaj zalega in zgodaj preneha. Čebele so hude, zelo podvržene gríži, občutljive proti mrazu in niso tako marljive kot kranjice.

Slovensko čebelarsko društvo svári vsled tega čebelarje, posebno pa začetnike, naj se ne dádó zapeljati, da bi kupili laške čebele. Napravijo s tem škodo sebi in drugim čebelarjem. Čebele se kmalu križajo v vsi okolici, in križanke nimajo več tiste vrednosti in lastnosti kot prave kranjice. Ponosni in veseli bodite kranjski čebelarji, da imate čebelno pleme, ki ga ni dobiti na vsem svetu, zato plemena nikar ne kvarite!

Odbor

»Slov. osrednjega čebelarskega društva«.

Marec.

Čebelarjeva opravila v tem mesecu se ravnajo po vremenu. Ob mrzlem, deževnem vremenu pusti čebele pri miru; ob lepih dnevih se pa čebele trebijo; če je vreme lepo, imajo pa že marsikatero opravilo. Dela jim ne primanjkuje ne v panju pri zalegi, ne pri prvih pomladnih cveticah. Zvončki, vijolice, trobentice, dádó čebelam le marsikatero kapljico medu, leskove mačice pa obnožine, da je domov spraviti ne morejo; ako je pomlad količkaj zgodna, kmalu cvetó marelice in breskve.

Toda vse to čebelarja ne sme motiti. Četudi čebele ob lepih dnevih marsikaj dobé po zeleni livadi, ne zadostuje vse to, kar domov nosijo, različnim potrebam panjů. Če ne verjameš, lahko panj tehtaš. Kar je panj čez dan težji postal, to zgine ponoči; v treh ali štirih slabih dnevih izgubi panj toliko na svoji teži, da tega osem dobrih dni ne nadomesti. Pri vsem tem je polovica tega, kar so čebele nanesele, in še več, obnožje, katerega spomladi narava v obilici ponuja.

Kako je stvarnik vse modro uredil. Ravno cvetličnega prahu dobivajo čebele spomladi velike množine. Cvetlični prah se pa hitro skvari; tudi ga čebele le v malih zalogah shranjujejo čez zimo in do pomladi se rad pokvari. Ravno obnožja pa potrebujejo veliko za zalego. Strdi ne dobivajo spomladi veliko, to itak shranijo lahko že v jeseni za pomlad.

Dobra paša v prvi pomladi (vigredi) bi kasnejemu razvoju čebel le škodovala; preobili med bi prostor jemal zalegi; srednja paša pa jako pospešuje zaleganje. Za pripravljanje zaleginega živeža potrebujejo čebele tudi precej vode. Vodo dobivajo sicer čebele spomladi povsod: pri studencih, potokih, mlakah itd., toda veliko jih gre pri tem po zlu, mnogo jih potone ali odreveni, zato pameten čebelar svojim čebelam pripravi korito ali napajališče. Plitva lesena ali lončena posoda se napolni z vodo in v to se naloži mahu, da čebele ne potonejo. Če se vodi primeša malo soli, je čebelam še ljubša. Napajališče naj bo na prisojnem in mirnem kraju, kjer vetrovi ne pihajo. Da se čebele na korito navadijo, naj se prvič namaže rob posode nekoliko z medom.

Pri slabem vremenu nam pa tudi najboljše napajališče ne koristi nič; tedaj je treba čebele v panju napajati s pitalnim balonom. Kdor tega nima, lahko vzame medno posodo, katero napolni z vodo, ter jo zaveže z platneno cunjjo in postavi narobe na veho.

Nekateri čebelarji napajajo čebele v panju ne le ob slabem, ampak tudi ob dobrem vremenu, kdor ima čas, naj poizkusi to, videl bo, koliko vode popije dobro zaležen panj v 24. urah: pol litra in še več! Koliko čebel bi moralo po vodo izleteti in koliko bi jih bilo pri tem poginilo!

Ob stanovitnem gorkem in prijetnem vremenu lahko že v drugič pregledaš panji; če je pa vreme količkaj neprijazno, počakaj s pregledom do aprila. Pregled je sedaj že lahko natančnejši, a preveč in predolgo ne smemo brskati po panju; posebno pa ne smemo jemati zalege iz panjev, gnezdo se stem preveč ohladi, in vrhutega sede na zaleženih satih najmlajše čebele, ki kmalu na tla popadajo in poginejo. Sploh se naj pregled omeji le na najbolj potrebne stvari.

Pri pregledu pazi na zalego medu, množino družine in dobro zastavljeno zalego.

Odpri panj, odvzemi vso odejo, s katero si panj zapažil, pomakni nazaj okence ter odrini sat za satom proti okencu nazaj in jih pregleduj, dokler ne prideš do zalege; sate z zalego pusti v panju. Dobro zastavljena zalega je znamenje dobre matice; celica za celico mora biti zaležena. Presledi v zalegi pomenijo, da matica ni na vrhuncu svoje moči; tak pojav pa lahko traja le

nekoliko časa. Grbasta zalega, ki je pokrita z visoko vzbočenimi pokrovci, pomenja trotovnost matice; pri mali množini grbaste zalege se ni treba še posebno bati; če se pa prikazen v večji množini pojavlja, je treba panj zaznamenovati; o priliki se mu doda nova, dobra matica.

Ako se pa nahaja v panju le grbasta zalega, premešana s praznimi celicami in če še leže v letéh gnide, nepravilno, 2—5 ali še več, katere lahko tudi na tleh ali straneh najdeš, potem panj nima več matice, ampak trotovko; tak panj je najbolje, da se podre. Pri pregledovanji zalege oglej si vedno tudi, koliko imajo čebele še medu; če ni nad zalego medu, ne išči ga dalje, ker panj navadno nima več medu in se mora pitati.

Ko si panj pregledal, deni ga zopet v red, odzemi pa vse prazne sate, na katerih čebele ne sede, primakni zopet okence in odejo ter zapri panj. V tem času čebele potrebujejo več toplote ko po zimi, ker grejejo zalego, zato jih moramo še vedno dobro odevati.

Rezultate pregleda zapiši natanko, pa kolikor mogoče kratko na panjev list; n. pr.:

D (družina): I. zelo močna, II. močna, III. srednja, IV. slaba.

M (matica): zdrava, mlada, stara, trotovnica.

Z (zalega): I.—IV.; potem: gosta, razstresena.

M (med): I. (veliko), II. (malo), 0 (nič).

P (prezimljenje): dobro, panj je močil, žeja, griža, obilo mrtvih itd.

Na ta način imaš v par kražah in besedah natančno podobo panjů.

Ko si ves panj pregledal, dopolni, kjer je potreba, zalogo medu; pri ugodnem vremenu združi slabiče in brezmatičnike.

I. Panji, ki so brezmatični in kjer navadne čebele ležejo, iztresi brez vsakih ceremonij pred čebelnjakom na tla ali v travo. Zgodi naj se to opoldne gorkega, solnčnega dne; sat za satom otresi in omedi čebel; čebele naj gredo, kamor hočejo. Takih panjev ne smeš z drugimi združevati; čebele same so stare in nimajo nobene vrednosti; če bi jih hotel združiti, bi ti znale tujo matico umoriti; če si pa same stan izprosijo, se tega ni treba bati; dobro je, jih prej nekoliko s strdeno vodo poškropiti, ali se jim pa dá medu, da se ga nasrkajo; vsak panj sprejme rad site čebele. Prostor, kjer je tak panj ostal, zakrij s kako desko, da se čebele ondi več ne zbirajo. Satje z grbasto zalego obesi najbolj močnim panjem zadaj k zadnjemu satu, v katerem je zalega; močna ljudstva kmalu satje iztrebijo in očedijo.

II. Združenje. Združujejo se panji, ki imajo trotovko, ki so brezmatični, pa v njih še ne leže navadna čebela, in slednjič slabiči, ki se ne morejo samostojno razvijati, torej taki, ki zasedajo jeden ali dvoje satov. Če ima tak panj še matico, odzemi mu jo in obenem vso zalego; to dodaj močnim panjem. Čebele same pusti 24 ur brez matice; nato obesi satje, na katerem sedijo, od zadaj v panj, s katerim jih misliš združiti, toda pusti za 24 ur okence vmes. Drugi dan zvečer odstrani okence, pokladi čebelam mlačnega medu; čebele se združijo brez vsakega nasprotstva. Tako se lahko opomore posebno slabjšim, a drugače dobrim panjem.

III. Okrepčilo. Slabe panji okrepiš, če odvzameš močnim panjem čebel in jih dodaš slabim. Tega pa ni posebno priporočati, ker se spomladi močan panj s tem bolj oškoduje, ko se slabiču pomaga; bolje je, dva ali celo tri slabotneže zediniti v jeden močan panj. Tudi ni dobro spomladi slabih panjev predstavljati na prostor močnih.

Panj tudi še lahko takole okrepiš: Zvečer, ko čebele nehajo leteti, podstavi močnemu panju plitvo pitno korito, katero je namazano s čistim medom (pod delo). Čebele, posebno mlade, je bodo hitro zasedle; odvzemi je previdno in podstavi slabiču. Če si to dvakrat ali trikrat storil, si slabotnemu panju že precej pomagal.

IV. Pitanje. Čebele sedaj od tedna do tedna potrebujejo več hrane; one morejo ravno sedaj živeža v izobilju imeti, drugače varčujejo in zastavijo le malo zalege. Čim večja je zaloga, tem hitreje se množi zalega; preveč medu le tedaj škoduje, če je premalo prostora za zalego. Temu se pa lahko v okom pride; odvzemi jeden ali dva strdena sata iz bližine zalege in obesi na njunino mesto prazno satovje. Najbolje pitaš čebele, ako jim obesi v bližino zalege poln zadelan sat. Če ga pa nimaš, kladi jim sladkorjevo zmes, kakor je bilo pri februarju povedano; nekoliko medu ji lahko primešaš, čistega medu pa ni varno sedaj še čebelam klasti, ker jih preveč priganja zalega. Pitaj v večjih porcijah, 1—2 kg na jedenkrat in ne varčuj s klajo; preveč ne škoduje, premalo pa pogosto in nič ni bolj napačno, ko v pitanju varčevati. Slabiče in srednjemočne panje pitaj od zgoraj, močna ljudstva pa pri toplem vremenu od spodaj.

V. Bolniki. Grižave panji preseli prav toplega in solnčnega dne v snažen stan, ki ga pa moraš dobro ogreti z razgreto opeko, nato obesi vanj najprvo satje, v katerem je med, potem pa satje z zalego v tistem redu, kot je bilo v starem panju. Če je satovje zelo umazano, osnaži je, kolikor je v hitriči moreš; z lesa odrgneš blato lahko z nožem ali stekleno čepinjo, z umazanih praznih satov pa odtresi čebele v panj ter ga toplo odeni in zapri. Če je družina še močna, pusti jo pri miru; ona se najbolje sama osnaži.

O varstvenih sredstvih proti gnilobi.

Govor Ivana Jurančič na občnem zboru „Slov. čebelarskega društva za Spodnje Štajersko, dne 28. decembra 1908 v Ormožu.

V čebelarskih časnikih iz drugih krajev se je zadnje leto veliko pisalo o gnilobi. To nas opozarja, da se ta bolezen ponekod širi ter postaja vedno nevarnejša. Tudi na Slovenskem bo treba paziti; vsako leto se sliši, da se tu ali tam pojavi. V tem letu n. pr. sem ovadil štiri na novo napadene čebelnjake; med temi enega celo, da še gospodar sam ni nič slutil o bolezni. Zato — povdarjam še enkrat — bo treba paziti! Iz tega vzroka je naše društvo v zadnji odborovi seji sklenilo, da se danes tukaj nekoliko pogovorimo o gnilobi, in sicer v sledečem redu:

1. Bistvo,
2. znamenja,
3. vzroki,
4. pomoč,
5. obramba, oziroma varstveni pripomočki.

1. Bistvo. Gniloba obstoji v tem, da čebelne ličinke, oziroma bube v celicah poginejo, segnijejo ter se naposled posušijo v trdo, temnorjavo, skorji podobno maso. To bolezen, kakor vse kužne bolezni, povzročajo bacili, bakterije ali glive, ki pridejo v telo ličinke ali bube ter jo umorijo. Do danes so dokazali troje takih bacilov, namreč: 1. *Bacillus alvei*, 2. *Bacillus Brandenburgensis* in 3. *Streptococcus apis*. Navadno se nahajajo vse tri vrste, ali vsaj po dve skupno v enem in istem slučaju bolezni. Bacile imenujemo dorastle glive, njih seme pa trose. Trosi so tako majhni, da si jih niti prav predstavljati ne moremo, namreč po 0·002, 0·0015, 0·003 mm, torej kot najmanjše zrnce prahu. V enem čebelnem jajcu bi jih imelo prostor nad milijon. Glive se silno množijo, vsaka se deli v dva dela, iz kojih vsakega doraste v kratkem času popolna gliva, ki se zopet deli, in tako naprej, v eni sami ličinki se jih namnoži na milijone. Trosi plavajo v zraku kakor prah, zato je nevarnost tem večja.

2. Znamenja. a) Zunanja. Čebele nekako mlačno, žalostno letajo, panj postaja vedno slabši (manj čebelen). Iz žrela prihaja neprijeten duh; včasih najdemo na bradi temnorjav drob.

b) Znotranja. Iz panjů navadno močno smrdi. V vsem panju je nekaj nered, celice niso čiste in snažne kakor navadno; zalega je raztresena ter pokrita z nepokrito pomešana. V celicah so mrtve ličinke, ki so začetkom le nekoliko rumene, potem vedno temnejše, nazadnje se izpremenijo v rjavo, smrdljivo, lepljivo tvarino. Pokrovci zadelane zalege so nekoliko temnejši od zdrave, nekoliko vdrti ter imajo večinoma v sredi majhno luknjico. V takih celicah so mrtve bube, ki se istotako izpremenijo v rjavo, smrdljivo tvarino, katera se sčasom posuši ter tvori na spodnji strani celice temnorjavo skorjo.

3. Vzroki. Bolezen se prenese v panj: Po zraku, t. j. po vetru, po čebelah, po medu, po orodju, po satovju itd., ako so te reči prišle v dotiko z okuženim panjem. V ličinko samo pa pridejo bacili navadno z živežem, torej s hranilnim sokom. V zelo bolnih panjih se najdejo tudi že jajca okužena, da, celo matica. S hrano namreč pridejo bacili tudi v matičino telo, kjer okužijo jajčnik, in vsled tega tako jajce prinese kal bolezni že iz materinega telesa.

4. Pomoč. Sredstva, oziroma zdravila proti gnilobi še do danes ni; kar je bolnega, zapade smrti. Torej ni druge pomoči, nego ogenj, žveplo. In zakaj ni zdravila zoper gnilobo? Zato, ker še sploh takega sredstva ne poznamo, ki bi uničilo glive in njih trose, čebelam pa ne bi škodovalo.

Kdor zapazi kaj sumljivega, naj takoj pokliče kakega veščaka, kateri bolezen zanesljivo pozna, da bi se morda zdravi panji ne uničili. Potem se v takem času, ko so vse čebele doma, užge v panju žveplo, da se vse čebele umorijo, in naposled se vse vkup, vsa vsebina sežge. Če je panj malovreden,

še tisti zraven. Namesto sežiganja nekateri vso vsebino gnilobnega panju 1 1/2 m globoko v zemljo zakopljejo in z živim apnom posujejo. Orodje, panji in vse, kar je prišlo z bolnimi čebelami v dotiko, se mora temeljito razkužiti. K temu služijo sledeča sredstva: 4% karbolna kislina, vroča 5% sodavica, 4% Lysoform (Liquor formaldehydi saponatus), 5% raztopnina železne galice itd. Železna orodja lahko razbelimo, oziroma na plamenu razkužimo. Panji se dobro razkužijo s svetilko za „lotanje“, s katero se cela notranjščina požge, ali pa se 3 do 4krat z enim zgoraj omenjenih sredstev zunaj in znotraj temeljito umijejo, potem pa najmanj eno leto pustijo prazni na prav zračnem, vetrovnem kraju. Tudi brade in vse deske v čebelnjaku v bližini okuženih panjev naj se umijejo. Švicarji priporočajo umiti ves čebelnjak zunaj in znotraj z raztopnino železne galice ali apna.

Vse satovje v shrambi se po večkrat temeljito zažvepla, ker se ne more vedeti, kateri sat je prišel v dotiko z bolnim panjem. Vse, kar nima več posebne vrednosti ter se je rabilo pri okuženih čebelah, kakor orodje, panji, satniki itd., naj se sežge. Med iz okuženega panju človeku ni škodljiv ter se lahko doma porabi, vendar treba previdnosti, da se z njim zopet ne okužijo razne priprave in posode. Sumljiv vosek kaže edinole medarju prodati, nikar pa ga rabiti za umetno satovje.

Bacili se uničijo v gorkoti 100° C, trosi pa šele v 150° C, in šele v par urah; zato je potrebno pri razkuževanju temeljito postopati. Trosi so nadalje tako žilavi, da se še čez 20 let razvijejo, ako pridejo na ugodna tla.

5. Obramba. Kako se zavarujemo proti gnilobi? Močna ljudstva, red in snaga, pravilno oskrbovanje, paziti, da ne pridemo v dotiko z okuženimi panji, to so najboljša sredstva, da se te bolezni obvarujemo. Močna ljudstva imajo dovolj lastnega strupa, kar je najizdatneje protisredstvo (antisepticum) proti gnilobi. Zalego lahko dobro gojijo, grejejo in oskrbujejo, da se ne prehladi ali drugače umrje, zakaj mrtve ličinke tvorijo najugodnejša tla za razvitek bacilov. Slabejim ljudstvom se naj prostor omeji, da se zamorejo greti; celo slabe pa združimo. V čebelnem panju naj ne bode nikdar — od začetka pomladi do konca jeseni — več prostora, kakor ga čebele dobro obsedejo. Nobenkrat ne smemo preveč čebel odvzeti ali ljudstva drugače preveč oslabiti, da bi se zamogla zalega prehladiti ali gladu umirati.

Posebno imamo paziti, da ne pridemo v stik z okuženimi rečmi, ako je gniloba kje v bližini. Če se pregleduje zaradi bolezni, naj dela lastnik sam.

Največjo nevarnost glede gnilobe povzroča nevednost in malomarnost; ko bi ljudje nevarnost dovolj poznali, se je po možnosti ogibali ter čebele dobro in pravilno oskrbovali, bi gotovo nad polovico slučajev izostalo.

Pozornosti tedaj, dragi moji, bo treba! Ako je en panj okužen, gre bolezen od panju do panju, od čebelnjaka do čebelnjaka, in v kratkem je nesrečen ves kraj. Ako se gniloba pokaže le pri enem panju, treba takoj temeljito vmes poseči, ker iskra se lahko zaduši, nikakor pa potem plamen, ko je že v strehi!

Nova čebelarska knjiga „Umni čebelar“.

Slovensko čebelarsko slovstvo je še jako skromno in z ozirom na druge narode naravnost ubožno. Posebno smo pogrešali večjo čebelarsko knjigo, ki bi zastopala tudi napredno in moderno čebelarstvo, ki se je v teku zadnjih desetletij povzpelo na silno visoko stopnjo.

Z veseljem smo zato pozdravili vsi čebelarji novo čebelarsko knjigo „Umni čebelar“, ki jo je spisal župnik Fr. Lakmayer, in izdala „Družba sv. Mohorja“ v Celovcu leta 1907. in 1908.

Ta čebelarska knjiga je temvečjega pomena, ker je prišla takorekoč posili v roke skoraj vsakega slovenskega čebelarja. Želeti je le še, da bi knjigo tudi res brali predvsem čebelarji-začetniki, ki hrepene po napredku v čebelarstvu. Pa tudi vsakemu še tako izkušenemu očancu bo dobro došla v marsikaterem slučaju.

Velečislani gospod pisatelj pa naj ne zameri, ako v naslednjih vrsticah opozorimo c. čitatelje „Umnega čebelarja“ na nekatere nedostatke in pomanjkljivosti, ki motijo malo bolj razvajenega čitatelja. Nikakor ne mislimo s tem kratiti pisateljevih zaslug, storimo to le dobri stvari v prid.

V strokovnem oziru knjigi ni očitati posebnega. Nekatera poglavja, posebno (anatomija) opis čebelnega života je prepovršen in skoraj brez slik. Amerikanski panj je opisan le bolj mimogrede. Popolnoma pa pogrešamo opis ameriškega čebelarstva, ki ni samo velezanimivo, ampak tudi zelo poučno. Sploh bi bilo želeti, da bi bil drugi del „Napredno čebelarstvo“ mnogo bolj obširen in opremljen z izvirnimi slikami. Izkušenega čitatelja tudi zelo bode v oči, ker se ena in ista zadeva v knjigi premnogokrat ponavlja.

„Vališče“ je pravzaprav poseben del panjú, ne pa kakor je naznačeno na strani 10., češ da so to satí, v katere zastavlja matica zalego (primeri „medišče“!)

Str. 18. vrsta 11. je stavek: „To (množina strupa) je odvisno od čebelne bolezni in kakovosti bere“ — neumljiv. Kako naj bi bila množina strupa zavisna od čebelne bolezni in od katere? Naravnost neizvedljiv se nam zdi nasvet na str. 23., da bi vsako pomlad odstranjevali vse temnorjavo satje, češ da nam lepega, rumenkastega satja ne manjka. Novega satja vedno primanjkuje in temnorjavo satje je za vališče najbolje. Večkrat se moramo zadovoljiti celo s črnim.

Na str. 27., kjer je razprava o sestavi medú, moramo dostaviti, da le popolnoma dozorel med ima približno imenovane ‰.

Večkrat se omenja v knjigi, kako oprezno je treba odpirati panjí ob hladnem vremenu, da se ne prehladi zalega. To je vsekako pretirano. Ako panjí tudi pri hladnem vremenu odpiramo ali njihovo vsebino (čebele in satje z zalego) predevamo v drug panj, tako delo ne traja tako dolgo, da bi se mogla zalega prehladiti. Tudi iz prehlajene zamrle zalege najbrže ne nastane prava gniloba. Ako povzročajo gnilobo bacili, more ta nastati le potom okuženja.

Trditve v zadnjem stavku drugega odstavka na str. 30. menda ne bo resnična. Pač bi bilo dobro, ko bi čebele šele takrat podrlé ostale matičnjake

in umorile njihove prebivalke, ko bi se izvoljena matica že oprasila. (Primeri na str. 91. predzadnji odstavek in str. 92. 3. odstavek.)

Pisatelj rabi vseskoz „satnik“ za okvir. Po našem mnenju je „satnik“ le zgornja deščica, kakršne je rabil Dzierzon in drugi. Berlepsch je iznašel pa „okvir“. (Primeri str. 33., 133. in 194.!)

Opis kranjskega panjú je prepovršen in brez ozira na gorenjski panj, ki je pravzaprav vzor kranjskega panju. Bistveno pri njem je to, da se mu z lahkoto odvzame dno, ker je pritrjeno s 4. kovanimi žebli, in da se tudi sprednja končnica odpira (torej ni pribita, ampak le tesno zapahnjena v straničine zareze, ravno tako kakor zadnja končnica).

Slamnati panji (obodniki in valjarji) niso iz slamnatih „kit“, ampak iz slamnatih klobas, ki pa niso čez 8 cm debele. Šešiti so prav tako kakor navadni „peharji“.

Akacija je sicer jako medunosno drevo, ampak prav v bližini čebelnjaka bi je ne imel rad, ker bi bilo ogrebanje rojev radi hudega trnja zelo neprijetno. Zato so najpripravnejši nizke jablane in češplje (str. 37.).

Neresnična je trditev na str. 42., da bi čebele iz kranj. panjú ne rojile, ako bi jim spomladi ne spodrezali satja (Prim. str. 221. zad. odstavek.).

Pisatelj večkrat omenja, da je tobakov dim čebelam škodljiv, in da se matica ne sme nikdar sama pokaditi, češ da bi se navzela tobakovega dima, in bi jo vsled tega čebele smatrale za tujko. To mnenje je gotovo pretirano. Velika večina vseh čebelarjev se poslužuje samo tobakovega dima brez vse škode.

Vrša, opisana in naslikana na str. 49., je zelo nerodna in se pri nas nikjer ne rabi. Zato imamo jako dobra in pripravna prestrezala čisto drugačnih oblik.

Na str. 62. in na mnogih drugih mestih trdi pisatelj, da mora biti panj čez zimo zaprt z lesom, tako da ne more nobena muha iz njega. Nasprotno pa povdarjajo vsi napredni čebelarji, da naj ostane žrelo čez zimo odprto. Rovkam in drugim škodljivcem zabranimo pot v panj s tem, da žrela zožimo (od zgoraj navzdol) na 6—8 mm. Z lesom popolnoma zaprta žrela, povzročijo lahko veliko škodo, tudi če je lesa taka, da pušča dovolj zraka v panj. Kaj lahko se namreč tudi v sredi zime pripeti, da nastopi nagloma topel dan. Čebelarja ni doma, ali pozabi lese odmakniti. Čebele hočejo izletavati, ko pa spoznajo, da so zaprte, poloti se jih tako razburjenje, da v trumah oblegajo špranje v lesi, zamašijo na ta način vsako najmanjšo luknjico, in najmočnejši panji se lahko zaduše.

Nevrjetno je, kar trdi pisatelj na str. 76., češ da čebele svojega gospodarja poznajo in da njemu rajši puste pregledovati panj, odjemavati med i. t. d. kakor tujcu.

Kdor ima veliko plemenjakov, gotovo dobi po 15. juniju še mnogo rojev. Da bi vse te roje združil v „eno samo“ močno družino, kakor zahteva pisatelj na str. 98., bi bilo vendar malo preveč.

Umetno narejen voščen matičnjak ni prozoren, ampak kvečjemu prosojen. Tudi klinček, podoba 38., je kaj čuden. Zakaj bi ne bil daljši, da bi ne bilo treba zabadati vanj žeblija?

Voda, ki so se v njej namakale odtisnjene voščine, je pač dobra za kis, za pokladanje čebelam pa ni, ker je le voda s kakim $\frac{0}{10}$ medu. Istotako ni za pitanje čebel hruškova voda, opisana na str. 115. in 116.

Nasvèt na str. 139. 1. odst. se nam ne zdi umesten. Kdor bo šele pozkušal razne brezštevilne panjeve oblike, mu za to zadostuje komaj celo življenje, in od čebelarstva bo imel malo veselja, še manj pa dobička. Izbere naj si rajši samo eno gotovo obliko panju, ki je preizkušena za take razmere, ki v njih čebelarji.

Popolnoma napačna pa je trditev na str. 140., da zadostuje za ameriške panji 1—1 $\frac{1}{2}$ cm debel les. Iz takega lesa je ameriški panj (vališče in medišče) nemogoč. Debelost lesa mora biti najmanj 2 $\frac{1}{2}$ cm. Na kup se ameriški panji nikdar ne nalagajo, ker se opravljajo od zgoraj.

Opis ameriških panjov na str. 141. je zelo pomanjkljiv. Ti panji (seveda izvorni) imajo po 8 ali 10 okvirjev (ne samo po 10!) dalje imajo premakljivo dno, kar je bistveno in velike važnosti.

Model za zbijanje okvirjev, ki je narisano na str. 148. in opisan na str. 149. in 150. je jako slab. Pri zbijanju okvirjev namreč ne pridejo v poštev notranje mere ampak edino le zunanje, ker debelost lesa nikdar ni tako zanesljiva, kakor se navadno računa. Če je notrajnost okvirja za par milimetrov večja ali manjša, je popolnoma brez pomena, pač pa morajo biti zunanje mere za las enake pri vseh okvirjih ene vrste. Tega pa ne dosežemo s takim modelom kakor je imenovani. Imamo jako pripravne modele, ki so sicer tudi čisto priprosti, a tesno držijo vse štiri dele okvirja v pravilni legi (na zunaj oprte), kadar jih zbijamo.

Na tem mestu pogršamo tudi priprave, na kateri se žagajo remeljci za okvirje. Kdor vsakega posebej odmeri in odžaga, ne bo dosegel nikdar enakih okvirjev.

Svetilka „Blisk“ je sicer dobra, a veliko boljše je priprava, opisana v „Slovenskem čebelarju“ iz leta 1907. na strani 82.

Da bi čebele sikale kot gadje, nam ni znano (str. 161.).

Na strani 183. opisuje pisatelj kako je treba opremiti valilnice. Na ta način bi mogel postopati le tisti, ki si hoče vzgojiti dve, tri matice. Ne vem pa, kje bi jemal brez občutne škode toliko satov z zalego in medom, ako hočem vzgojiti 20, 30 in več matic. Tu je gotovo veliko boljše ravnanje po ameriškem načinu.

Na str. 188. je zapisano: „Oplemenjeno matico pita vsak panj, naj je matičen ali brezmatičen.“ (Seveda zaprto v matičnici). Ali je to res?!

Na str. 193. v predzadnjem odstavku pravi pisatelj, da se z dimom prežene iz kranjiča matica in starejše čebele. Mislimo pa, da gre vun vse vprek, staro in mlado, treba pa je obenem bobnati ob stranicah panjov.

Čebelna kupčija (razpošiljanje čebel) se prične koncem marca in v začetku aprila. Do konca aprila se razpošlje že stotine panjev in sicer z najboljšim uspehom. (Primeri str. 208. 4. odst.).

Žumer ni čebelarski trgovec, ampak posestnik žage in mizarstva na stroje v Vintgarju.

Izmed vseh mnogih poglavij obširne knjige se najlepše bere in je tudi iz strokovnega stališča najbolj popolen odstavek „Vzumljenje“. Tudi poglavje „Med v zdravilstvu“ je jako dobro sestavljeno in v vsakem oziru vredno, da se bere in tudi uvažuje, dasi ne spada več k čebelarstvu.

S strogo jezikovnega stališča bi se dalo knjigi marsikaj očitati, in se na prvi pogled pozna, da pisatelj ni Slovenec. Glede sloga moramo sicer priznati, da je vobče dosti jasen in umljiv, le tuintam v poedinih slučajih malo okoren. Besedotvorba je pa v premnogih slučajih vendarle malo preveč tuja. Ker pa nam ravno v modernem čebelarstvu manjka mnogo tehniških izrazov, moramo biti tudi na to stran prizanesljivi, zlasti ker moramo imeti vedno pred očmi le praktično stran knjige.

Vsekako bi pa ne smeli nahajati v slovenski knjigi, tiskani v l. 1907. 1908. sledečih izrazov, tvoritev in stavkovih zvez: — Trot = samec „po katerem“ se oplemeni matica nam. ki oplemeni matico. — „popis“ nam. opis — „izpotujejo“ nam. potijo, — „hribovski“ nam. gorski ali planinski — „gostost“ nam. gostota. Vodo rabijo čebele za „potolaženje“ žeje in za „raztopljenje“ nam. da si gasijo žejo in raztapljajo — „skristalizovan“ nam. kristalizovan — „zamaža“ nam. maža — Čebelno „bivališče“ nam. stanovanje; bivališče pomeni kraj, vas, mesto, ne hiše, panju. — „nagrebijene“ odpadke nam. nabrane, odstranjen pri „potegovanju“ satnikov iz panjů nam. pri odjemanju — s „prostima“ rokama nam. z golima rokama. Kadar je roj v prestrezalu, ga odzame s „stisnenjem“ kljukic, nam. kadar je roj v prestrezalu, stisne kljukice, odstrani. — past za „lovljenje“ trotov nam. trotja past (tudi trotovska past), roje „ogreblja“ nam. ogreba.

Na str. 63. 6. odstavek, manjka beseda pozimi, „s pečenjem“ nam. s pikom v „omamljenje“ čebel nam. da omami čebele, regljača = rega. Na str. 92. 1. odst. zadnja beseda „napitajo“ nam. pitajo. — Na str. 99. „Vrnitev“ rojev nam. vračanje rojev — pred „opuščenjem“ matice nam. predno spustimo matico — „pomnoženje“ nam. pomnoževanje — „pomazilo“ nam. mazilo — ako bi ga tudi zaradi „lagljega“ „poiskanja“ nam. zaradi lažjega iskanja — satove obesi zvečer v čebel. panji „k osušenju“ nam. da se osušijo — z „ometenjem“ nam. z ometanjem.

Neumevno je dalje, zakaj se pisatelj dosledno izogiblje besede „delavka“ in rabi za to vseskoz le „čebela“. Čebela je splošen izraz za živalsko pleme, kakor n. pr. govedo, kura itd.

Tudi je v knjigi nekaj tujk, ki jih prosto ljudstvo gotovo ne razume n. pr. „bakterije“, „desinficiran“, „stigmata“, „traheje“, „organizem“.

Končno nam je omeniti tudi še podobe, ki jih je pa za tako knjigo vsekako premalo, pa še te so izvečine stare znanke iz drugih knjig in cenikov. Zelo mučen je utis, ki ga dobimo, ako naletimo v novi knjigi skoraj same stare, znane, pa še celo slabe podobe. V tem oziru pa menda zadene glavna krivda založništvo. Družba sv. Mohorja, ki svoje knjige ponavadi opremlja z lepimi, izvirnimi slikami, bi bila pač tudi za to knjigo lahko zmogla nekoliko več in pa tudi večjih, izvirnih klišejev.

Posebno slabe so podobe 1., 4., 23., 24., 38., 43., 44., 45., 57., 61., 74., 75. in 76. Nekaj jih je prav lepih, samo škoda, da niso večje, kakor n. pr. podoba 10., 33., 40., 41., 50., 56., 78. in 95.

Naše opazovalnice.

Poročevalec Anton Žnideršič.

Mesečni pregled: januar 1909.

Kraj	Učinek tehtanega panjů								Poraba ozir. prebitek	Temperatura			Izletnih dnevov	Dnevov					
	Donos			Upad			Najvišji donos	Dne		najvišja	najnižja	Srednja mesečna		z dežjem	s snegom	s solncem			z vetrom
	Mesečna tretjina															0	1/2	celi	
	1	2	3	1	2	3													
Ilirska Bistrica	—	—	—	38	8	66	—	—	112	10-13	1 ¹⁵	—	5	4	6	12	13	19	
Bitnje pri Boh. Bistrici	—	—	—	25	25	23	—	—	73	9-22	6 ¹	3	1	2	22	8	1	6	
Ljubevč pri Idriji	—	—	—	—	—	50	—	—	50	5-10	2 ²	—	2	4	22	3	6	15	
Metlika	—	—	—	25	55	35	—	—	115	15-17	1 ¹	1	2	13	15	15	1	31	
Nabrežina	—	—	—	30	10	20	—	—	60	14-3	5 ²	4	3	2	7	3	21	21	
Podgorje pri Kamniku	—	—	—	20	20	50	—	—	90	18-17	—	—	1	3	14	9	8	10	
Struge pri Dobropoljah	—	—	—	33	21	28	—	—	82	13-13	1 ⁶	2	—	7	22	5	4	20	
Tolmin	—	—	—	20	35	45	—	—	100	7-11	0 ⁹	5	1	2	17	2	12	20	

Črtica „—“ v koloni „Temperatura“ znači stopinje mraza, v koloni „Poraba ozir. prebitek“ znači porabo.

Opazovalci niso imeli v tem mescu nikakih posebnosti zaznamovati. Opazovalnica v Metliki poroča, da so se čebele pri 15° gorkote prvič prašile in stanovanja snažile. Po drugih opazovalnicah zaznamovani izleti so gotovo le zasilni. Iz Ljubevča se izraža bojazen, da bi jim znal škodovati v tretji tretjini nastopivši mraz, ker se živo srebro ni hotelo vzdigniti niti po dnevu nad ničlo. Čebele prenašajo še hujšo zimo nego je pri nas, da so le vedno z medom v dotiki. Tedaj nikake skrbi! V Ilirski Bistrici se je vpeljalo tudi za zimske mesce vsakodnevno tehtanje, kar je dalo zanimive podatke. Od 13. do 16. je deževalo, in v teh dneh je postajal panj od dne do dne težji. To namreč vsled tega, ker sta se panj in satje navlekla vlage. Ni tedaj vsikdar vse donos ali poraba, kar nam tehtnica izkazuje.

Največ sta porabili ljudstvi v Metliki in Ilirski Bistrici, medtem ko ono v Ljubevču niti polovico toliko ne.

Najhujši mraz zaznamuje Bitnje, a Nabrežina kot vedno, najmilejše vreme. Vendar pa je letos tudi tam izredno zapadel sneg, tako da so letali po vseh opazovalnicah sneženi roji okrog čebelnjakov.

Gospode opazovalce prosim, da mi kolikor mogoče vse pripetljaje in pojave, ki se na posameznih ali na vseh, na lastnih ali tujih panjih pokažejo, popišejo v tabeli. Rajši preveč nego premalo. Porabil bom, kar se mi zdi važno.

V prihodnjem mesecu prosim poročati:

Koliko ljudstev je pomrlo? Ali so čebele postale grizave, zalega gnilobna? Ali je bilo obilo mrtvic v panju? Kdaj je bilo občno prašenje? Kdaj so posamezne rastline pričele cvesti? Kdaj in v koliki meri so čebele pričele nositi obnožino? Ali se špekulativno krmi? Ali se jih napaja v panjih ali na prostem? Kdaj se je ljudstva prvič pregledovalo? Kako obširna je zalega, kdaj se je utegnila pričeti nastavljati? Kaka je matica? Katere vrste panji so najbolj prezimili, v katerih se najbolje razvijajo? Na kakem medu so čebele prezimile? Ali so bile dobro odete, ali pomanjkljivo?

Vsak pripetljaj in pojav pa naj se po možnosti utemeljuje, pove vzroke in učinke.

Želja poročevalca je tudi, da bi se na pomlad ustanovila še na raznih krajih naših dežel opazovališča. Prostovoljci naprej!

Tinje. Veste, gospod urednik, večkrat sem se namenil Vam poročati o našem čebelarstvu, pa vselej mi je strah odnesel pogum, češ gospod urednik ima na razpolago celo vrsto čebelarških Salomonov, oziroma dopisovalcev. Toda nadejaje se, da vendar nimate prevelikega uredniškega koša, se osrčim, kakor vojak, ki prvokrat stopa na bojno polje, saj tudi jaz sedaj prvokrat stopam med poročevalce „Čebelarja“ in pošljem tale skromni dopis. Letina za čebelarstvo je bila lani pri nas izmed najboljših. Naše čebelce so brale skoraj nepretrgoma od maja pa do konca septembra. Ko je v dolinah poleti suša pritisnila, je pri nas na hribih mana močno padala, da so naše ljubljenske kar menda grabile skupaj. Letošnjo zimo imam vzimljenih 16 močnih plemenjakov; kako jih bom prezimil, bom pozneje poročal. Prejšne zime sem jih vselej dobro ohranil za pomlad. Naše Tinje imajo lepo lego za čebelarstvo, ker leže v znožji hribov. Zmladleta, kakor hitro se oživi narava v dolini, že čebelce najdejo prvo hrano, potem pa se polagoma pomikajo za oživljavačo se naravo v hribe. Medtem, ko se v dolinah cvetje hitro oživi, a tudi hitro konča, traja paša v hribih do jeseni, zato smo mi gorski čebelarji na boljšem od onih v dolinah. Zmladleta dobivajo naše čebelce obilno pašo na sadnem drevju, katerega je jako veliko, potem na senožetih, pozneje je pravi kostanj,

smreka, jelka, otava, nekaj ajde in resje, tako da imamo vsake glavne paše nekaj. Končno bi še povabil vse čebelarje, zlasti začetnike, v naročje našega čebelarskega društva, ker jaz sem prepričan, da ga ni v gospodarstvu boljšega razvedrila, združenega z gmotnim dobičkom, kakor je ravno čebelarstvo. Vsem čebelarjem našega društva želim v tekočem letu obilno božjega blagoslova.

Franc Ačko, čebelar in cerkvenik.

† **Emil Ravenegg baron Rothsčütz.** V graščini Smrek pri Višnjigori je umrl dne 21. februarja čebelarski trgovec Emil Ravenegg baron Rothsčütz, ki je prvi pričel kupčijo s kranjsko čebelo. Ker je imel veliko zaslug za kranjsko čebelarstvo, mu bodi tudi v „Čebelarju“ časten spomin!

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje: Moj sosed, jako spreten čebelar in tudi sicer jako razumen mož, me je iznenadil s trditvijo, da čebele, ako nočejo rojiti, svoje mladice do 21 dni lahko pridržujejo v celicah. O tem še nisem nikjer bral, vendar mi da stvar misliti, če se spominjam na nekatere svojih rojev, ki so imeli toliko in tako neokretnih mladice, da so ob rojenju pred panjem popadale in se ravno použitega, neprebavljenege cvetnega prahu iznebljevale. Kaj pravite Vi o nazoru mojega soseda? (I. L. v K.)

Odgovor: Menimo, da ta nazor ni in ne more biti pravi. Če pomislimo, da zaleže matica par tednov pred rojem vsak dan povprečno po 2000 in tudi še več jajec, seveda v majhnih panjih ne toliko, potem bi moralo biti za 21 krat 2000 godnih mladice, ki se na vso moč trudijo izkobacati iz celic, skoraj ravno toliko starejših čebel, ki bi jih zadrževale izlezti. Kadar je mladica v celici popolnoma razvita, pregrize pokrov in potem bi morala, če bi smela iz celice samo gledati, biti od prostih čebel tudi pitana. Kako neki, ko je ob takem času s še nezabubanimi ličinkami toliko opravila, da se jih nasiti. Tiste mladice, ki gre od njih ob rojenju ono rjavo ali rumeno blato, so bile že vse iz celic in so z vodo in medom zmešano obnožno že same uživale, pač pa še niso bile zunaj panjů in tudi ob rojenju niso šle prstovoljno, ampak jih je vzel sabo naval.

Poročilo o XI. občnem zboru

„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva v Ljubljani“,

ki se je vršil na Svečnico, dne 2. februarja ob pol 10. uri dopoldne
v mestni posvetovalnici v Ljubljani.

Poroča tajnik Hinko Zirkeľbach.

(Konec.)

III. Poročilo blagajnika.

Blagajnik gosp. I. N. Babnik prečita računski sklep o denarnem prometu
„Slovenskega osrednjega čebelarskega društva“ za l. 1908.

Računski sklep

o denarnem prometu »Slovenskega osrednjega čebelarskega društva« za l. 1908.

Št.	P r e j e m k i	K h		Št.	I z d a t k i	K h	
1	Ostanek koncem leta 1907 .	143	73	1	Tisek in odprava lista . .	1664	65
2	Udnina	2018	53	2	Honorar in podpore . . .	685	—
3	Za inserate	16	38	3	Shodi	677	65
4	Izkupilo za prodane letnike	3	98	4	Uradni stroški	152	91
5	Čebelarske potrebščine . .	68	75	5	Čebelarske potrebščine . .	92	85
6	Giro konto	800	—	6	Giro konto	850	—
7	Poštna hranilnica	600	—	7	Poštna hranilnica	600	—
8	Državna podpora	1000	—	8	Rezervni zaklad	500	—
9	Drž. podpora za shode 1907	500	—	9	Saldo poštne hranilnice . .	117	40
10	Primanjkljaj	189	09				
	Vsota prejemkov .	5340	46		Vsota izdatkov .	5340	46

V Dravljah, dne 31. decembra 1908.

I. N. Babnik, t. č. blagajnik.

Efekti:

Vloga na knjižico kmetske posojilnice
ljubl. okolice št. 3869 rezervni zaklad 1921:41 K
Obresti od 1. jan. do 31. dec. 1908 . . . 81:74 „
Vloga v giro konto 50:— „
Vsota 2053:15 K

Računski sklep za leto 1908
pregledala in odobrila.

Ljubljana, 21. januarja 1909.

Iv. Petrič l. r. **Fr. Kavčič** l. r.

Poročilo blagajnikovo se brez debate odobri.

Gospod nadučitelj Luznar predlaga še, naj se v prihodnje dá bilanca
udom že pred občnim zborom v roke.

IV. Volitev predsednika in podpredsednika.

Gosp. predsednik ces. svetnik Gustav Pirc izjavi odboru odločno, da pod
nobenim pogojem ne sprejme zopetne izvolitve vsled preobilih drugih poslov.
Občni zbor vzame to z obžalovanjem na znanje in izvoli predsednikom

gospoda Frančiška Črnagoja, nadučitelja na Barju pri Ljubljani, ki je bil že poprej več let predsednik.

Podpredsednikom je bil izvoljen iznova dosedanji podpredsednik gospod Anton Žnideršič iz Il. Bistrice.

V. Volitev odbora.

Odbornikom so bili izvoljeni naslednji gospodje: Josip Verbič, c. kr. profesor v Ljubljani; Anton Likožar, nadučitelj in mestni svetnik v Ljubljani; Ivan Petrič, nadučitelj-voditelj v Rudniku pri Ljubljani; Jakob Babnik, posestnik v Zg. Šiški; Hinko Zirkelbach, posestnik v Ljubljani. Po društvenih pravilih je tudi urednik „Čebelarja“ v odboru.

Namestnikom: Gosp. Fr. Kavčič, nadučitelj pri Dev. Mar. v Polju in gosp. Ivan Strgar, čebelarski trgovec v Bitnjah pri Boh. Bistrici.

Revizorjem: Gosp. I. N. Babnik, posestnik v Dravljah pri Ljubljani in gosp. Avgust Korbar, nadučitelj v Preserju pri Ljubljani.

VI. Razgovor o osnovanju deželne čebelarske zadruga.

Gosp. Anton Žnideršič, dosedanji predsednik čebelarske zadruga v Il. Bistrici obširno pojasnjuje pomen in koristi deželne čebelarske zadruga. (Zaradi pomanjkanja prostora tu ne morem vsega doslovno navesti. Kdor se zanima za zadrugo, naj prebere članek v „Slov. Čebelarju“ št. 1. leta 1909, stran 4.) Vnela se je zelo živahna debata. Po raznih pojasnilih gosp. Žnideršiča in predsednika gosp. Gustava Pirca so navzoči čebelarji pridno posegali po deležih. Sklene se, da bodi tudi odslej sedež zadrugi v Il. Bistrici. Vobče so se čebelarji zelo zanimali za zadrugo.

Gosp. Anton Žnideršič je pri tej priliki tudi kazal panj, ki je zelo pripraven za kupčijo. Taki panji se bodo oddajali pozneje zadrुžnikom.

VII. Raznoterosti.

Gosp. Janko Strgar, čeb. trgovec iz Bitenj pri Boh. Bistrici, stavi naslednji zelo važni predlog:

„Slavnemu občnemu zboru slovenskega osrednjega čebelarskega društva si dovoljujem staviti predlog: Da se sestavi prošnja na železniško ministrstvo, da bi dovolilo sledeče olajšave glede pošiljanja čebel v pašo po železnici: 1. Da bi železniški postajni uradi sprejemali tudi po uradnih urah zvečer (katere obstoje v svrhu oddaje blaga) čebele v pašo ali iz paše prevažujoče, ako jih je toliko, da imajo poseben voz, katerega pošiljač sam naloži, ker drugače je za čebelarje posebno neugodno pošiljati po železnici. Čebele v poletnem času letijo do $\frac{1}{2}$ 8. zvečer, potem pa nakladati in vožnja na postajo! Že od zjutraj zaprte imeti tudi ni mogoče. 2. Da bi se priklapljali vozovi osebnim vlakom. Le na ta način dosepejo pravočasno do cilja, vožnja pa je veliko varnejša od one s tovornim vlakom. Vožnja s tovornimi vlaki je zelo nevarna; v vsakem slučaju, kadar se vozijo čebele s tovornim vlakom, je več ali manj panjev pokvarjenih, se jim satovje potrga

itd., ker le ti vlaki na postajah, ko premikajo vozove, tolčejo tako, da tudi spremljevalec ne more zabraniti, da bi se kaj ne pokvarilo. Za vse take poškodbe pa tudi povračila ni terjati, ker ga tudi ne dobi, le v slučaju, da se je panj na zunaj poškodoval, zna kaj dobiti. 3. Da bi se dovolilo v pašo pripeljane čebele takoj, ko dospejo na naslovno postajo, izložiti in odpeljati. Pripeti se, da je neprijazen uradnik ter ne dovoli izložiti preje, ko v uradnih urah. Ako ima čebelar le par ur pota za z vozom peljati, računši še nakladanje, tedaj vozi že v vročini in ob času, ko čebele sili njih nagon, da morajo na vsak način priti iz panjů. Tako se pri še tako skrbni in praktični pripravi panjev za prevažanje dosti močnih uduši; le teh pa tudi ne kaže doma pustiti, zakaj le na teh je nada.“

Predlog je bil sprejet in odkazan odboru.

Končno se dosedanji gosp. predsednik ces. svetnik Gustav Pirc prisrčno poslovil od društva, želeč, da bi društvo še bolj napredovalo kot doslej. Izjavi, da četudi ni več pri društvu kot predsednik in odbornik, bo vendar storil za društvo, kar bo v njegovih močeh. Nato zaključi občni zbor.

Gosp. Likozar se v imenu vseh zborovalcev zahvali gosp. predsedniku, ker je s takim uspehom predsedoval toliko let društvu, dalje odstopivšemu blagajniku in upravniku gosp. I. N. Babniku za 7letno delovanje, gospodu županu za brezplačno prepustitev dvorane in ljubljanskemu časopisju za društvena poročila.

Spodnještajersko čebelarско društvo

je imelo dne 28. decembra m. l. svoje glavno zborovanje v prijaznem mestecu Ormožu ob Dravi.

Vsled skrajno hude zime in neugodnega vremena je bilo sicer število zborovalcev pičlo, a došli so bili čebelarji z dušo in telesom. Ob 11. uri otvori gospod predsednik v prostorih okrajnega zastopa zborovanje, pozdravi presrčno navzoče ter se v vznesenih besedah spominja sivolasega jubilarja na cesarskem prestolu. Odposlala se je tudi udanostna izjava na kabinetno pisarno.

Iz poročila gosp. tajnika posnamemo, da šteje društvo 22 podružnic s 513 člani. Delovanje posameznih podružnic je, kakor je iz poslanih poročil razvidno, prav povoljno in upati je, da se zbero v okrilju našega društva kmalu vsi čebelarji, ki so dobrega srca ter imajo smisel za to prelepo panogo kmetijstva.

Čebelarska letina je bila povsod srednja. V začetku sicer izvrstna, je suša pozneje vse pokončala, in le v jeseni se je paša za nekaj dni zboljšala. Hladne noči so povzročile, da je tudi ajda slabo medila. Rojev je bilo sploh malo in v jeseni je bila, kakor poroča več podružnic, roparija v pravem cvitu. Posebnih bolezni ali nezgod se odboru ni javilo, le pri eni podružnici zasledila se je v dveh čebelnjakih gniloba.

Naše izborna strokovno glasilo „Slovenski Čebelar“ romal je v 513 izvodih na Spod. Štajersko ter je bil vedno zvest tovariš in kažipot vsakemu čebelarju.

Blagajniško poročilo je prav povoljno. Dobro vedoč, da je denar pač še vedno celega sveta vladar, trdil se je odbor na vse kriplje dobiti našemu društvu denarna sredstva ter ga tako postaviti na trdna tla. Z velikim trudom in s pomočjo ter posredovanjem državnega poslanca blag. gosp. dvornega svetnika dr. Ploja posrečilo se je društvu dobiti stalno letno podporo c. kr. poljedelskega ministrstva. Dohodkov je bilo v poročilnem letu okoli 700 K.

Pregledovalcem računov izvolita se gospoda Porekar in Rajšp.

Po zanimivem predavanju gosp. potovalnega učitelja Jurančiča, vršila se je volitev novega odbora.

V to so izvoljeni gg.: predsednik nadučitelj Kurbus Tomaž, podpredsednik c. kr. sodnik Zdolšek Anton, tajnik nadučitelj Sivka Anton, blagajnik c. kr. poštni oficijal Kosi Anton, odborniki učitelj Serajnik Domicijan, nadučitelj Strelec Ivan in veleposestnik Samec.

Ko je po triurnem zborovanju gosp. predsednik zaključil glavni zbor, sešli so se vsi zborovalci v dobro znani narodni gostilni gospe Gomzi, kjer se je pri okusnem obedu in pri kupici pristnega ormožanca razvila prava ljudska veselica. Gospoda brata Serajnik svirala sta več komadov na glasovir in gosli, slavni pevski zbor ormoški zapel nam je več krasnih zborov, in razume se, da se je pri taki priliki spregovorila tudi marsikatera navdušena napitnica.

Le prehitro je prišla ura ločitve, in razšli smo se na vse strani naše lepe domovine v prijetni zavesti, da napočijo prej ali slej oni zlati časi za čebelarstvo, ko se bo pri čebelnjaku vsake hiše blesketal priprosti in vendar tako lepi napis vnetega čebelarja Peter Dajnka, glaseč se: „Čebele! vi ste moje veselje, moje bogastvo.“ Slavni čebelarski podružnici ormoški ter vsem udeležencem pa srčna hvala in čebelarski pozdrav!

Tajnik.

II. odborova seja

dne 4. marca 1909.

Poroča tajnik Zirkelbach.

Po pozdravu gosp. predsednika prečita tajnik zapisnik zadnje seje in poroča, da je gosp. Jakob Babnik iz Zg. Šiške odklonil mesto odbornika. Namesto njega odbor imenuje odbornikovega namestnika gosp. Fr. Kavčiča, nadučitelja pri Dev. M. v Polju, odbornikom.

Čebelarska podružnica v Logatcu prosi, da bi dobival njen član gospod Josip Schober, žel. mojster v Rakeku, namesto „Slovenskega Čebelarja“ nemški čebelarski list, ker ni zmožen slovenščine. Z ozirom na to, ker je pri dotični podružnici veliko žel. čuvajev, in zanje žel. mojster lahko veliko vpliva pri vodstvu železnice v prid čebelarstva, se sklene, da se na društvene stroške

naroči gosp. Schoberju nemški čeb. list, ki ga bo izdajala pričetkom maja čebelarstva zadruga v Ilirski Bistrici.

Nadalje se sklene, da se „Perotninarju“ pošlje prošnja, da ne priobči več inserata, ki hvali laško čebelo. Društvo mora delovati proti takim inseratom, da se ohrani čisto pasmo kranjske čebele, ker le-ta je svetovno znana. Z vpeljavo laške čebele bi se zelo škodovalo čebelarstvu na Kranjskem. V „Slovenskem Čebelarju“ naj se svarijo čebelarji pred nakupom laških čebel.

V teku letošnjega leta se napravita dva enodnevna čebelarstva tečaja in sicer v Il. Bistrici in v Bohinjski Bistrici. Gosp. Likožar se poveri, da sestavi do prihodnje seje program.

Na obeh shodih bo iz posebne prijaznosti razkazoval s skioptikonom zanimive čebelarstva stvari gosp. prof. Josip Verbič.

Voditeljem opazovalnih postaj se dovolijo poštni stroški.

Ustanovi se še nekaj opazovalnih postaj. V ta namen se dovoli 100 K, s katerimi razpolaga gospod Žnideršič kot voditelj opazovalnih postaj na Kranjskem.

Čebelarstvo društvo pristopi k čebelarstvu zadrugi v Il. Bistrici s petimi deleži. Na občnem zboru se stavi širši predlog.

Razmotrivalo se je vprašanje o ustanovitvi čebelarstva šole. Ker pa na to z ozirom na sedanje razmere še ni misliti, pričelo bi se najprvo s čebelarstvom tečajem v Ljubljani na učiteljski šoli, kjer naj bi bil vzoren čebelnjak. Gosp. profesor Verbič se naprosi, da sestavi do prihodnje seje tozadevni program in besedilo prošnje za podporo na ministrstvo. Prošnjo oddasta osebno gg. predsednik in tajnik gosp. drž. in dež. poslancu dr. Kreku.

Naroči se francoski in angleški čebelarstvo list nekemu gosp. kulturnemu tehniku na Dunaju, ki bo iz njega priobčeval v „Slov. Čebelarju“ stvari za naše razmere.

Uredniku se naroči nekaj tujih čebelarstvih listov.

Sotrudnikom „Slov. Čebelarja“ se določi honorar.

Prihodnja odborova seja bo v nedeljo, 4. aprila 1909 ob 9. uri dopoldne.

KRANJSKE PODRUŽNICE.

Čebelarstvo shod na Igu se vrši v nedeljo, dne 14. t. m., ob 3. uri popoldne v šoli. Na shodu bo predaval o spomladanskih opravilih pri čebelah in o čebelarstvu zadrugi gosp. nadučitelj Likožar.

Čebelarska podružnica v Vipavi ima svoj občni zbor dne 19. t. m. ob 9. uri dopoldne v Vipavi v šoli. Poleg običajnega dnevnega reda bo tudi predavanje gosp. nadučitelja Likozarja. Pričakuje se polnoštevilne udeležbe.

Skala, t. č. predsednik.

Čebelarski shod v Dornbergu se vrši 19. t. m. ob 3. uri popoldne v šoli. Na shod pride zastopnik osrednjega čebelarskega društva iz Ljubljane gosp. nadučitelj Likozar.

Čebelarska shoda na Koroškem se vršita dne 25. t. m. v Št. Jakobu v Rožu ob 9. uri dopoldne in v Št. Janžu v Rožni dolini ob 3. uri popoldne. Na obeh shodih bo predaval zastopnik osrednjega čebelarskega društva iz Ljubljane, gosp. nadučitelj Likozar.

Z Vipavskega. Dne 14. februarja se je vršil v Kamnjah čebelarski shod za srednjevipavski okoliš ob zadovoljivi udeležbi čebelarjev. Kaj lepo je predaval o umnem čebelarstvu gosp. Janko Vodopivec, nadučitelj s Kamenj, za kar je žel koncem predavanja viharen aplavz. Ustanovila se je čebelarska podružnica. Zgoraj imenovani gosp. veččak je bil zbran per acclamationem predsednikom; gosp. Karol Bratina pa podpredsednikom. Podružnica je pristopila z deležem h kranjski čebelarski zadrugi. Mlademu društvu obilo sreče!

Josip Mrevlje, tajnik.

Podružnica slovenskega čebelarskega društva v Kranju je imela svoj letni občni zbor dne 24. januarja ob 2. uri popoldne v šolskem poslopju na Primskovem pri Kranju. Podružnični predsednik, gosp. Ivan Lampe, iskreno pozdravi člane — 20 po številu — in otvori zborovanje z daljšim ogovorom. Med drugim omeni, da je lanski občni zbor sklenil, da podružnica oskrbi vsakemu udu nov kranjski panj. To se pa vsled raznih zaprek in neprilik ni moglo izvršiti. Poroča nadalje, da je prišla čebelarska tvrdka Rothsčütz v Višnji gori v konkurz. — Ker je predsednik obenem opravljaj blagajniške posle, naznani, da je imela podružnica v preteklem letu 165·18 K prejemkov in 35·75 K stroškov; v blagajni torej ostane 129·43 K. — Pregled računov se poveri gospodoma Rudolfu Roossu in Lovrencu Konjediću, ki najdeta blagajno v najlepšem redu. — Za današnji občni zbor je bilo napovedano predavanje gosp. Jakoba Jegliča, posestnika v Dupljah, o rastlini „*Leonorus sibiricus*“. Ker pa g. J. Jeglič zaradi bolehnosti ni mogel priti k zborovanju, opiše v njegovem imenu podružnični predsednik imenovano rastlino. Cvetlica *Leonorus sibiricus* je jako medonosna; po ves dan je polno čebel na njej, kjer rase. Vsejati se mora v zgodnji pomladi na dobro pognojenem svetu; v mrzlih pomladanskih nočeh jo je treba pokrivati. Ko zrasede ped visoko, se presadi; paziti pa je, da se posamezne cvetlice ne postavijo preveč skupaj, denejo naj se vsaj eno ped narazen druga od druge. Cvetlica cvete od pomladi do jeseni. G. J. Jeglič je poslal nekaj komadov rastline na ogled, tako tudi več semena od nje, katero je g. predsednik razdelil med navzoče. G. Jeglič naj prejme tem potom iskreno zahvalo za njegovo izvanredno prijaznost. — Gospod Anton Likozar, nadučitelj na Rakovniku pod Ljubljano, poroča o

zadrugi slovenskih čebelarjev, ki jo snuje g. Anton Žnideršič v Ilirski Bistrici. Treba je, da se slovenski čebelarji organizujejo, da ustanove zadrugo, pred katero bodo imeli tujci spoštovanje in rešpekt. G. Likozar poljudno razlaga posamezne točke začasnih zadružnih pravil in pozivlja navzoče, naj v kar največjem številu pristopijo k zadrugi. V drugem delu svojega predavanja oriše in opiše natančno nov panj, kakršnega je po Albertijevem sistemu iznašel g. Anton Žnideršič v Ilirski Bistrici. Panj je jako pripraven za domačo čebelorejo, obenem pa tudi za izvoz čebel v tujino. Zbit je iz dvojnih desek in ima zelo ročno pripravo za pitanje čebel; okvirji v njem so premakljivi. Pričakovati je, da ta panj kmalu izpodrine stari kranjski panjič, ki je v marsikaterem oziru zelo pomanjkljiv in ne dá toliko dobička. Panj je narejen po taki meri, kakršna je sedaj v rabi pri večini inozemskih čebelarjev. Ako se v takem panju pošljejo čebele v tujino, tamkaj satje kar lahko predenejo v enak panj. Novi panj stane 3·50 K. Vsak okvir novega panjů ima že na vrhu pritrjen del umetnega satja, kar mu daje posebno vrednost. Nato opiše predavatelj preprosto, a praktično pripravo za dobivanje voska. Vzame se lončen lonec z močnim ročem; vanj se vloži žakelj z voščinami, zalije z vodo in pokrije s pokrovom, ki ima več lukenj. Na pokrovu stoji sredi palica, na kateri je pritrjena daljša palica; eden konec te palice je pritrjen k roču lonca, na drugi se pa obesi približno dve kili težak kamen. Lonec se zvečer postavi na štedilnik, v katerem se dobro zakuri, tako da več ur vre v loncu. Vsled vretja uhaja vosek skozi luknjice v lončevem pokrovu in se tam nabere na debelo v plast, ki se drugo jutro brez težave odvzame. — Glede nameravane zadruge se vname daljši razgovor, v katerega posežejo gospodje France Luznar, Ivan Lampe, France Rojina, Makso Pirnat in Anton Likozar. Končno se sprejme predlog g. Franceta Luznarja, da se ima vršiti prvo postno nedeljo, dne 28. februarja, ob pol 3. uri popoldne v šoli na Primskovem izvanredni občni zbor, na katerem se končno določi, kako stališče zavzame kranjska podružnica proti novi zadrugi, oziroma s koliko deleži pristopi k njej. — Pri občnem zboru slovenskega osrednjega čebelarskega društva dne 2. februarja t. l. v Ljubljani zastopata kot odposlanca kranjsko podružnico gg. Ivan Lampe in France Luznar. — Končno se razdele med navzoče ostanki čebelarskega sejma, ki ga je podružnica priredila dne 25. marca 1908 v Podnartu, na pr. lično poslikane končnice za panji, razna čebelarska orodja, da celo zlata čebelica kot privesek za uro. — Po zborovanju se je vršil prijateljski sestanek v gostilni gosp. Franceta Šuštaršiča na Klancu pri Kranju. — V podružničnem odboru ostanejo še za eno leto gg.: Ivan Lampe kot predsednik in blagajnik; France Luznar, nadučitelj na Primskovem, kot podpredsednik; Miha Eržen, c. kr. cestar v Kranju, kot tajnik; Janez Strupi, posestnik na Rupi pri Kranju, odbornik.

ŠTAJERSKE PODRUŽNICE.

Podružnica za Celje in okolico prosi tiste ude, ki še tudi v tekočem letu hočejo v nje področju ostati in še niso udnine poravnali, da tisto v

kratkem pošljejo ali blagajniku g. Rafaelu Krušiču, c. kr. cestnemu nadzorniku na Savi, ali pa podpisanemu predsedniku, da se jim ne bode dopošiljatev „Čebelarja ustavila.“ Podružnica je v svoji zadnji seji sklenila, prirediti letošnjo pomlad enodneven poučen tečaj, pri katerem bo temeljito predavalo več strokovnjakov o čebelarstvu, o koristi medu itd. ter praktično kazalo različna opravila pri čebelah. Tudi hoče podružnica delati na to, da se bo konkurenca s prodajo tujega manjvrednega medu v različnih prodajalnah, kolikor bo mogoče pobijala. Podružnica bo naročila tudi različne potrebščine, kakor deščice za okvirje, razstojišča itd., da bodo udje, katerim se ne izplača naročiti iz tovarn, lahko pri njej dobivali. Točilo, stiskalnico za vosek in za izdelovanje umetnega satovja ter orodje za izdelovanje okvirjev, bo imela podružnica za ude v posojilo na razpologo. Čebelarski pozdrav!

Jos. Kosi, t. č. predsednik.

Čebelarska podružnica za okraj Kozje naznanja, da dobijo manj premožni udje določen kvantum deščic in kvačic za izdelovanje okvirjev zastonj, ostalim udom pa se bodo te potrebščine oddajale po lastni ceni. Imenovane stvari so na razpologo v Kozjem in Olimjem. Oskar Žolnir.

Podružnica Radgona. Od naše čebelarske podružnice malokedaj dobite kako poročilo, in ni čuda, da tudi po usodnem letu 1908 ni bilo veselja, da bi se kaj poročalo. Pa kako bi tudi; v jeseni bi skoraj vsled prevelike suše niti čebel ne imeli, kamoli medu. Pozno jeseni je sicer ajda še bujno cvetela, a čebele vendar niso mogle nič nanositi, ker so panji imeli premalo ljudstva. Tako je prišlo, da naši čebelarji, z malimi izjemami, niso rabili točilnic, in da je bila nada na medene orehove potice, dasi je bilo orehov obilo, uničena. Ker je imel ob jesenskih kvatrah vsak panj malo ljudstva, smo morali panji združiti, kjer se je le dalo. Kar se živeža tiče, ga ni bilo mogoče ravno dovolj pridjati za zimo, a tolaži nas sedaj vendar jednakomerna zima, ki jako vpliva, da čebelce malo použijejo, in je upati, da čebelarji doživimo v letošnji pomladi boljše čase. Čebelarska podružnica je imela v pretečenem letu 20 udov, kar sicer ni veliko, ker bi jih lahko bilo 50. Ali napredovali smo od leta 1907 vendar za dva uda. Najbolj slabo je to, da v Petrovski in Nogovski fari nimamo sedaj nobenega uda in se moremo omejiti na Jurjevško in Kapelsko faro. Občni zbor za leto 1908 se je vršil 20. decembra p. l. pri sv. Jurju, in je bilo navzočih 13 udov, slabo znamenje slabega leta! Načelnikom je bil izvoljen gosp. Anton Vogrinec, namestnikom gosp. Alojzij Korošak, tajnikom in blagajnikom gosp. Radoslav Nemeč, odbornikom gg.: Ferdinand Hrašavec, Anton Šut in Alojzij Čagran, pregledovalcem računov gg.: Franc Ozvatič in Anton Kegl. Dohodki društva so znašali 52 K, stroški 37 K 62 h in je ostalo v blagajni še 14 K 38 h. Društvo je sklenilo pri občnem zboru, da se naj naroči stiskalnica za vosek, kar pa nam bode sedaj tembolj mogoče, ker smo dobili od sl. okr. zastopa podpore 25 K. Tudi so stari udje sedaj skoraj vsi plačali udnino za letos in trije so pristopili celo na novo. Upajmo tedaj letos boljše čebelarske sreče. Mesca maja bomo imeli čebelarski tečaj

in ob tej priliki tudi čebelarški večer, koji je bil od občnega zboraz že za to zimo določen, a se ni mogel izvršiti. Sešli se bomo, ako nam Bog dá zdravje, da se v prijetni družbi naužijemo tiste tihe in tajnonežne sreče, kakršno le čebelar razume in uživa. Čebelarški pozdrav!

Radoslav Nemeč, tajnik.

Listnica uredništva.

Zavoljo poročil o raznih občnih zborih se je morala ta številka razširiti na **24 strani**. Ko mine zima — minila je dozdzaj še vsaka, četudi je bila če mogoče še hujša kot letošnja — in bodo imeli čebelarji opravila pri čebelah, bodo dobili takrat manj berila.

Listnica upravništva.

Vljudno prosimo dotične člana, ki so prejeli 1., 2. in 3. številko in ne marajo biti več člani, naj nam blagovolijo prejete številke vrniti, ker je 1. in 2. številka pošla.

MALA NAZNANILA.

Pod tem naslovom objavljamo ponudbe članov brezplačno, to pa le **dvakrat v letu**.

Garantirano pristen, domač, povsem zanesljiv **med-pitanec**, 5 kg 7 K; **umetno satovje**, kilogram 4 K 40 h. Ulivam umetno satovje za člana čeb. društva in sicer dam za 1 kg voska $\frac{3}{4}$ kg sten. I. N. Babnik, Dravlje, p. St. Vid nad Ljubljano.

Prodajam 15 panjev zdravih čebel nemške normalne mere na 14 satnikih. Cena od 10 do 14 K s panji vred. Panji so še malo rabljeni. Prodajam tudi garantirano čist **ajdov med**, zanesljiv pitanec, 5 kg s plehasto posodo vred po 7 K. Jakob Lubec, čebelar na Forminu, pošta Možganjci, niže Ptuj, Štajersko.

Mladeniča za delo v čebelnjaku in drevnici sprejem; se lahko priuči ter še dobi hrano, stanovanje in malo plačo po dogovoru. I. Lukman, učitelj v Šoštanju. Zaradi preuredbe čebelarstva prodajam **60 panjev čebel** v kranjskih panjih. Dalje prodajam tudi **100 praznih kranjskih panjev** s slikanimi končnicami, 70 cm dolgih in 30 cm širokih po zelo nizki ceni. Cena po dogovoru. Blago se lahko ogleda pri lastniku Stefanu Homanu, posestniku, vas Suha št. 30, pošta Škofja Loka. (2—1)

Ležeče panji, dunajske mere, iz suhih lipovih desk z 20 romiči in okenci vred izdeluje po 7 K Ivan Glažer v Pesjem, pošta Velenje, Štajersko. (2—1)

Prodati imam **20 do 30 plemenjakov** v kranjskih panjih. Nekaj je zelo močnih, ker so se roji sami združili. Ivan Šlibar, čebelar v Mišacah, pošta Podnart. (2—1)

Prodajam **200 plemenjakov** à 10 kron. Martin Peternelj, čebelar v Cerknem na Goriškem. (2—1)

200 panjev, skupno ali posamezno prodaj Filip Kalin, Sv. Križ-Cesta stev. 72, Primorsko. (2—1)

Garantirano čisti vosek, domač pridelek, 5 kg po 4 K ima naprodaj Alojzij Filipič, čebelar v Pristavi, p. Ljutomer. (2—1)

Okoli 40 panjev močnih plemenjakov prodajo dediči pok. Janeža Zlogarja v Lozicah pri Kanalu. Cena boljšim panjem je po 12 kron, slabjši po pogodbi. Kdor želi kupiti naj se obrne na naslov Martin Zlogar, posestnik in čebelar v Lozicah pri Kanalu (Goriško). (2—1)

Prodajam **izvrstno medico**, popolnoma naravno, prirejeno z 28 % sladkorja, liter 80 vinarjev. Naročila s posodo se sprejemajo do 4. aprila, razpošilja se od 4. do 8. aprila proti povzetju ali predplačilu zneska. Franc Hernja, čebelar v Središču, Štajersko. (2—1)

Prodajam **20 litrov doma kuhanega žganja borovničevca**. Kdor kupi vseh 20 litrov skupaj, ga dobi liter po 3 K 40 h, manj skupaj pa po 4 K liter. Blaž Štrajhar, Limovce, p. Trojana, Kranjsko. (2—1)

Prodajam več kilogramov **pristnega medu**, 4 kg s plehnato posodo vred in poštne prešto 7 K. Jakob Gradišnik, p. d. Skorpjon, Sv. Duh na Ostrem vrhu, pošta Leutschach. (2—1)

Kranjska čebelarstva zadruga v Ilirski Bistrici prodaja

trčan med, kot pitanec garantirano zanesljiv, v 5 kg dežicah, poštnine prosto, ajdov po K 7.—, spomladanski svitel po K 8'50;

umetno satje iz garantirano čistega voska, za vsako mero prirezano, kilogram po K 4'50, zaboječek s 3 1/2 kg vsebine za K 16.— poštnine prosto.

Pri večjem odjemu znižane cene.

Svojiira članom preskrbuje eksportne panji, kot jih je g. Žnideršič v 1. številki „Slov. Čebelarja“ opisal z okvirji in začetki iz umetnega satja po K 4.—.

Člane, ki imajo za oddati med, vosek, voščine ali na spomlad večjo množino originalnih panjev, prosí ponudbe. Za odpravo panjev pošlje svojega čebelarskega mojstra.

Kdor hoče postati član zadruga mora plačati vsaj 2 K na račun deleža in poslati podpisano pristopno izjavo.

Semena rdeče detelje (inkarnať), ésparsefe, facelije, ranjak
● ali uročnik (Tannen- oder Wundklee) ●

zelo medunosne cvetlice prodaja

J. KORDIN v Ljubljani.

Dober dan, gospod sočebelar! Kaj pa pišete?

????

Dopisnico na

I. avstrijsko - šlezijsko zalogo čebelarskih potrebščin

FRANC SIMMICHU, Jauernig, avstrijska Šlezija

da mi pošlje **zastonj** nov cenik za čebelarstvo in perutninarstvo, ki ima tudi bilježko in zelo poučna mesečna opravila. Moji sosedi dobe od njega trčalnice, panjove, umetno satovje, lovilnike, prašilčke in priprave za matično vzgojo, kadilnike, varovala pred pikom, priprave za umetno lego jajc, pitalnike in napajalnike, poizkuševalce za jajca, žičaste mreže itd. in so bili zelo zadovoljni s ceno in blagom, zatorej bom vprihodnje tudi jaz dobival blago od te tvrdke.

Garantirano zanesljiv, doma pridelani

med - pitanec

5 kg 7 K.

Prodaja:

Iz garantirano čistega voska

umetno satovje

Prodaja: 1 kg 4 K 40 h.

FR. UNGER, Spodnja Šiška pri Ljubljani.

Udina (2 K) in reklamacije naj se pošiljajo upravništvu „Slovenskega Čebelarja“ v Ljubljani, dopisi in članki za list pa uredniku „Slovenskega Čebelarja“ Fr. Rojnu, nadučitelju v Šmartnem pri Kranju.

Odgovorni urednik Mihael Rožanec. — Lastnik „Slovensko čebelarsko društvo.“

Tisk J. Blasnika naslednikov v Ljubljani.